

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň Mgr. Heleny Nutilové a Mgr. Kateřiny Bednaříkové v právní věci žalobce **HC ČESKOBUDĚJOVIČTÍ LVI, z. s.**, sídlem České Budějovice, E. Rošického 1756, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 1. 2016, č.j. 4232/16/5300-21442-711674, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 4. dubna 2016 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2016 č.j. 4232/16/5300-21442-711674, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, kterým byl žalobce jako ručitel vyzván k uhrazení vykázaného nedoplatku na dani z přidané hodnoty.

Žalobou je namítáno, že finančními orgány nebylo prokázáno, že společnost HostGast měla v úmyslu po skončení nájemní smlouvy se žalobcem nezaplatit daň z přidané hodnoty. Naopak žalovanému byly známy skutečnosti, které mohly zakládat odůvodněnou obavu, že daň bude nedobytná a vybrání může být spojeno se značnými obtížemi. Daňový nedoplatek

nebyl vymáhán, spis neobsahoval žádné doklady o tom, jaká daň byla daňovému subjektu HostGast uložena, není doloženo, že dlužník byl o úhradu nedoplatku bezvýsledně upomenut. Proto nemohla být výzva pro ručitele vydána. Dále došlo k porušení § 171 odst. 1 daňového řádu a nepostačuje dodatečné zaslání rozhodnutí pro daňového dlužníka. Výzva ručiteli byla vydána až po zahájení insolvenčního řízení. Žalovaný měl po celou dobu od podzimu 2013 do jara 2015 možnost daň vhodným způsobem zajistit nebo po jejím vyměření bez zbytečného odkladu vymáhat. Došlo k porušení základní zásady daňového řízení, předpokládající dodržení procesní rovnosti osob zúčastněných na správě daní.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Předpokladem ručení příjemce zdanitelného plnění za daň nezaplacenou poskytovatelem tohoto plnění je skutečnost, že v okamžiku uskutečnění plnění příjemce zdanitelného plnění věděl, nebo vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně zaplacená. Žalobci nebyla v souladu s § 171 odst. 1 daňového řádu zaslána jako příloha výzvy kopie rozhodnutí o stanovení daně společností HostGast. To bylo napraveno v odvolacím řízení. Přijetí zdanitelného plnění od společnosti HostGast na základě daňového dokladu č. 1 2014 ze dne 19. 2. 2014 není sporná. Jako skutečnosti svědčící o tom, že společnosti HostGast nebude daň úmyslně zaplacená a žalobce o tom, věděl, nebo vědět měl a mohl, svědčí okolnost, že daň touto společností přiznaná uhrazena nebyla. Dále bylo zjištěno, že mezi žalobcem a společností HostGast byla dne 31. 10. 2012 uzavřena nájemní smlouva, jejíž součástí byl sjednán rozsah nákladů nájemce na vybavení a stavební úpravy, přičemž tyto náklady byly fakturovány právě prve uvedeným daňovým dokladem. Společnost HostGast měla mimo jiné nesplacené závazky vůči společnostem UMOP a DELIKOMAT, kdy uvedené společnosti fakturovaly zdanitelná plnění v prosinci 2012. Společnost HostGast pohledávky uvedených společností nezaplatila. Tyto pohledávky byly postoupeny žalobci na základě smluv o postoupení pohledávky ze dne 15. 3. 2014 a 28. 3. 2014. Tyto pohledávky byly započteny vůči závazku žalobce vyplývajících z vybavení a stavebního přizpůsobení nájemních prostor. Dne 4. 3. 2015 bylo u společnosti HostGast zahájeno insolvenční řízení. Ze spisového materiálu vyplynulo, že dne 23. 8. 2013 proběhlo jednání mezi žalobcem a společnostmi HostGast a UMOP, při kterém vyplynulo, že společnost HostGast nemá prostředky na uhrazení dluhu společnosti UMOP. Přestože bývalý jednatel společnosti HostGast věděl, že nedisponuje dostatečnými peněžními prostředky, vyfakturoval žalobci dne 19. 2. 2014 náklady na vybavení a stavební přizpůsobení nájemních prostor. Tato skutečnost je podpořena zjištěním, že již v lednu 2014 bylo zřejmé, že společnost HostGast nezaplatila svému dodavateli UMOP za dodané vybavení restaurace. Jednání společnosti HostGast je proto úmyslným jednáním sledujícím nezaplatit z realizovaného plnění daň z přidané hodnoty. Současně žalobce na základě jednání z 23. 8. 2013 věděl, že společnost HostGast má problémy s peněžními prostředky, v prosinci 2013 obdržela společnost HostGast výpověď z nájmu, protože jí bylo odebráno živnostenské oprávnění a nebyl dodržován platební kalendář stanovený smlouvou. Viceprezident správní rady žalobce uvedl, že v lednu 2014 se dozvěděl, že vybavení restaurace nebylo společností HostGast dodavateli UMOP uhrazeno. Žalobce tudíž věděl, že společnost HostGast nehradí své závazky dodavateli. Přesto přijal zdanitelné plnění podle faktury z 19. 2. 2014. Podmínky stanovené § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty byly proto splněny. Je-li daňový subjekt dlužníkem v úpadku, z povahy věci je zřejmá zbytečnost prokazování bezúspěšnosti vymáhání daňového nedoplatku, na nějž nad to nelze vést daňovou exekuci. Insolvenční řízení bylo zahájeno 4. 3. 2015 a výzva byla vydána dne 7. 4. 2015. Proto nebyl důvod u společnosti HostGast nedoplatek vymáhat. Lhůta pro vydání výzvy ručiteli není zákonem stanovena. Správce daně nevytvořil situaci, ze které by mu měla plynout výhoda spočívající v tom, že nemusely být kumulativně naplněny podmínky § 171 odst. 3 daňového řádu. Společnost HostGast nedisponovala peněžními prostředky již před zahájením insolvenčního řízení. To svědčí

o tom, že společnost byla delší dobu nesolventní a nehradila své závazky. Spisem je doloženo, že se správce daně snažil zastihnout bývalého jednatele společnosti HostGast, bylo jednáno se zástupcem žalobce a ten uvedl, že se obává, že společnost HostGast daň z přidané hodnoty neuhradí, protože od prosince 2013 nefunguje. Na úhradu daně byly správcem vydány exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtu. Nedošlo k porušení zásady procesní rovnosti.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Dne 24. 6. 2016 je datován úřední záznam správce daně o důležitých úkonech při správě daní ve věci obchodních vztahů žalobce. Při tomto jednání byla žalobcem předložena nájemní smlouva uzavřená se společností HostGast. Ta dala v prosinci 2013 výpověď z nájmu pro odebrání živnostenského listu. Platební kalendář podle smlouvy nebyl dodržován, neustále se čekalo na platby. Žalobce byl dále označenou společností poškozen tím, že po dobu dvou měsíců nefungovala restaurace a bylo zapotřebí opatřit jiného provozovatele. Zařízení musel žalobce odkoupit, protože nebylo dodavateli uhrazeno. K odkoupení zařízení došlo dne 19. 2. 2014. Nájemní smlouva je k úřednímu záznamu připojena stejně jako faktura společnosti HostGast pro žalobce z 19. 2. 2014 č. 1-2014, jímž žalobci byla fakturována poměrná část vynaložených nákladů na úpravu nájemních prostor.

Spis obsahuje smlouvu o postoupení pohledávky ze dne 15. 3. 2014 uzavřenou mezi společností UMOP a žalobcem.

Společnost UMOP fakturovala dne 12. 12. 2012 společnosti HostGast stavební úpravy, faktura uhrazena nebyla a povinnost tuto fakturu uhradit byla společnosti HostGast uložena rozsudkem krajského soudu ze dne 15. 8. 2013.

Žalobce předložil fakturu společnosti HostGast za zanechané zařízení po ukončení nájemní smlouvy v prostorách restaurace, faktury žalobce pro společnost HostGast za nájmy energie, režijní náklady, které nebyly společností HostGast ke dni ukončení nájemního vztahu zcela nebo zčásti uhrazeny a staly se předmětem vzájemného zápočtu. Na žalobce se obrátili další věřitelé společnosti HostGast a žalobce odkoupil pohledávky společnosti HostGast od společností DELIKOMAT a UMOP. Ke dni 30. 4. 2014 byl vystaven zápočet pohledávek žalobce proti faktuře společnosti HostGast. Dále se uvádí výše nezaplaceného závazku z faktury společnosti HostGast, uzavírá se, že závazek byl řádně vypořádán.

Společnost UMOP správci daně sdělila, že od října 2013 bylo všem jasné, že společnost HostGast je insolventní. To dokládá zápis o jednání z 28. 8. 2013, kdy bylo zřejmé, že společnost nemá prostředky na uhrazení dluhu a pokud ten nebude uhrazen do konce roku 2013, bude ukončen nájemní poměr a dluh bude požadován na žalobci ve formě žaloby na bezdůvodné obohacení. Zápis z 28. 8. 2013 je připojen, společnost HostGast při tomto jednání přiznala, že nemá prostředky, ze kterých by dluh uhradila. Jednání byl mimo jiné přítomen zástupce žalobce.

Při jednání dne 4. 9. 2014 se k obchodním vztahům žalobce se společností HostGast vyjádřili zástupci žalobce. Uvedli, jaké stavební práce provedl žalobce a jaké objednal a uhradil dodavatelům. Dále se vyjádřili k zápočtu z 30. 4. 2014 a nákladům, které měla uhradit společnost HostGast. Ve věci pohledávky společnosti UMOP jednal se žalobcem zástupce této společnosti a v lednu 2014 se žalobce dozvěděl, že vybavení restaurace nájemce

společnost UMOP neuhradil. Zástupce žalobce uvedl, že není pravdou, že by si byl vědom toho, že nájemce neuhradí daň z faktury č. 1-2014, tak dalece věc nedomýšlel, pouze vyjádřil obavu z dosavadního neseriózního chování jednatele společnosti HostGast a rizik z toho vyplývajících.

Dne 7. 4. 2015 byla pro žalobce vydána výzva k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem podle daňového dokladu č. 1-2014 ze dne 19. 2. 2014 k zaplacení daně z přidané hodnoty ze zdanitelného plnění Úprava nájemních prostor podle ujednání nájemní smlouvy ze dne 31. 10. 2012. Rozhodnutí se opírá o ustanovení § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, shrnují se rozhodné skutečnosti, jimiž jsou faktura na dané plnění, zjištění z výsledků místního šetření z 20. 3. 2014, kdy bylo zjištěno, že pronajaté prostory společnost HostGast neprovozuje, při místním šetření z 24. 6. 2014 v hokejovém centru společnosti Pouzar Sports, zástupci žalobce sdělili, že společnosti HostGast zaniklo živnostenské oprávnění, společnost řádně neplatila nájem, neuhradila dodavateli od něho nakoupené zařízení, vychází z hodnocení písemností poskytnutých správci daně dne 22. 8. 2014, ze kterých plyne, že společnost HostGast nemá finanční prostředky na úhradu vybavení restaurace a protokolu o jednání ze 4. 9. 2014 dokládajícím, že ručitel od ledna 2014 najisto věděl, že společnost HostGast neuhradila závazky dodavateli společnosti UMOP. Dále byla doložena dohoda o vzájemném zápočtu pohledávek mezi žalobcem a společností HostGast. Z toho vyplývá, že ručiteli muselo být zřejmé, že společnost HostGast nechce nebo není schopna své závazky hradit. Ručitel věděl, nebo vědět měl a mohl, že společnost HostGast daň z předmětného plnění nezaplatí, protože nehradila své závazky vůči ručiteli, nezaplatila dodavateli společnosti UMOP. Tyto skutečnosti svědčily o finanční pozici společnosti HostGast a měly a musely v ručiteli vyvolat vážnou obavu, zda ručitel svým jednáním nezpůsobí škodu dalšímu subjektu, jímž v tomto případě je státní rozpočet. Ručitel se nemohl nijak domnívat, že společnost HostGast daň z přidané hodnoty z plnění, jež pro ručitele uskutečnila, chce a může uhradit daň správci daně, kdy z jednání společnosti HostGast vyplýval pravý opak, jestliže tato společnost dlouhodobě nebyla schopna dostát svým finančním závazkům. To bylo ručiteli známo. Žalobce věděl, nebo vědět měl a mohl, že daň z přidané hodnoty podle daňového dokladu č. 1-2014 nebude poskytovatelem plnění úmyslně zaplacená, přičemž z hlediska zavinění postačuje na straně odběratele nevědomá nedbalost, vědět měl a mohl. Na ručiteli bylo, aby zajistil, že plnění, která přijímá, nevedou k jeho případné účasti na daňovém úniku. Poukazuje se na ustanovení § 109a) zákona, které umožňuje příjemci zdanitelného plnění zaplatit daň za poskytovatele. Této možnosti ručitel nevyužil a neučinil jiná opatření, aby se svým jednáním nepodílel na daňovém úniku.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a uplatnil odvolací námítky odpovídající žalobním bodům.

Dne 10. 11. 2015 bylo žalobci zasláno seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření v rámci odvolacího řízení. Přílohou této písemnosti byl platební výměr na daň z přidané hodnoty vydaný dne 18. 6. 2014 pro společnost HostGast. Žalobce na tuto výzvu reagoval ve svém vyjádření ze 16. 12. 2015.

Žalovaný měl k dispozici exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu vydaný pro společnost HostGast dne 9. 10. 2014 a dva exekuční příkazy ze 14. 1. 2015 pro dva různé poddlužníky.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, uvádí se, že vada spočívající v neposkytnutí rozhodnutí o stanovení daně formou přílohy k výzvě byla v průběhu

odvolacího řízení napravena. V dané věci byly zjištěny skutečnosti svědčící o tom, že společnost HostGast úmyslně daň nezaplatí, o čemž žalobce věděl, nebo vědět měl a mohl. Společnost HostGast měla nesplacené závazky vůči společností UMOP a DELIKOMAT, pohledávka společnosti UMOP byla předmětem soudního rozhodování, pohledávky obou společností byly smluvně postoupeny žalobci. Tyto pohledávky byly následně započteny vůči závazku žalobce plynoucího podle nájemní smlouvy. U společnosti HostGast bylo 4. 3. 2015 zahájeno insolvenční řízení. Jednatel společnosti HostGast při jednání dne 23. 8. 2013 uvedl, že společnost nedisponuje žádnými prostředky, kterými by mohla uhradit dluh společnosti UMOP a sám připustil možnost podat na společnost návrh na zahájení insolvenčního řízení. Přes vědomost tohoto finančního stavu společnost HostGast vyúčtovala žalobci dne 19. 2. 2014 náklady na vybavení restaurace. Finanční problémy společnosti HostGast byly žalobci známy. Žalobce tudíž nejméně od ledna 2014 najisto věděl, že společnost HostGast neuhradila závazky svému dodavateli. Přesto dne 19. 2. 2014 přijal od společnosti HostGast zdanitelné plnění deklarované na dokladu č. 1-2014. Z toho je zřejmé, že odvolatel mohl vědět o skutečnosti, že poskytovatel plnění daň z uskutečněného plnění podle uvedeného daňového dokladu nezaplatí. Proto byly naplněny podmínky pro úhradu daně ručitelem ve smyslu § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Protože u dodavatelské společnosti bylo zahájeno insolvenční řízení, nebylo zapotřebí vymáhat po této společnosti daňový nedostatek, na který nadto nelze provést daňovou exekuci. Lhůta pro vydání výzvy ručiteli zákonem stanovena není a vydání takové výzvy po zahájení insolvenčního řízení není zneužitím práva. Společnost HostGast byla delší dobu nesolventní a nehradila své závazky. To vyústilo v zahájení insolvenčního řízení. Správce daně společnosti HostGast nejprve stanovil daň a po té ji též vymáhal. Proto nedošlo k porušení procesní rovnosti v tom smyslu, že úhrada daně by nejdříve byla požadována po ručiteli.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body ve smyslu § 75 odst. 2 s.r.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení byla učiněna výzva k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem opírající se o § 171 odst. 1 daňového řádu a § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Podle § 171 odst. 1 daňového řádu nedoplatek je povinen uhradit ručitel, pokud mu zákon povinnost ručení ukládá a pokud mu správce daně ve výzvě sdělí stanovenou daň, za kterou ručí a současně jej vyzve k úhradě nedoplatku ve stanovené lhůtě. Zákonnou normou ukládající povinnost ručení je ustanovení § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty. Podle tohoto předpisu plátce, který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem, nebo poskytne úplatu za takové plnění, ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku uskutečnění nebo poskytnutí úplaty na takové plnění věděl, nebo vědět měl a mohl, že daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená.

Právě v zájmu zjištění těchto zákonných podmínek byly finančními orgány opatřovány důkazní prostředky.

Žalobce měl se společností HostGast uzavřenou nájemní smlouvu, jejímž předmětem mimo jiné bylo vybavit od žalobce pronajaté prostory a provést v nich stavební úpravy. Takto vynaložené náklady byly právě předmětem přijatého plnění žalobcem na základě dokladu č. 1 2014 ze dne 19. 2. 2014. Z přehledu opatřených důkazních prostředků uvedených v předchozí pasáži rozsudku vyplývá, že žalobci bylo již od měsíce srpna 2013 známo, že společnost HostGast neplní své závazky jak ve vztahu k žalobci, kdy docházelo k prodlevám v úhradě nájemného, tak ve vztahu k dalším subjektům, které se podílely

na vybavení prostor pronajatých společností HostGast. Jednalo se o společnosti DELIKOMAT a UMOP, kdy tyto společnosti v měsíci březnu 2014 postoupily své pohledávky. O tom, že tyto závazky společnost HostGast neplní, však žalobce věděl již od 23. 8. 2013, kdy zástupce žalobce byl účasten jednání, při kterém jednatel společnosti HostGast výslovně uvedl, že finanční prostředky na úhradu vybavení restaurace nemá. Současně poukázal na to, že příjmy z restaurace s obtížemi pokrývají nutné výdaje na nájem. Žalobci bylo dále nejpozději v prosinci 2013 známo, že společnosti HostGast bylo zrušeno živnostenské oprávnění a došlo k ukončení nájemního vztahu. Jestliže jednatel dodavatele žalobce společnosti HostGast výslovně uvedl, že nemá dostatek finančních prostředků a přesto žalobci fakturoval poskytnuté zdanitelné plnění s daní z přidané hodnoty, pak právě se zřetelem k jeho nezpůsobilosti hradit své závazky lze spolehlivě dovodit, že společnost HostGast vydala daňový doklad s úmyslem daň neuhradit. Zákonem stanovená podmínka § 109 odst. 1 písm. a) zákona o daní z přidané hodnoty je proto splněna.

Argumentace možností zajistit daň v prosinci 2013 až lednu 2014 je zcela nepřipadná. V této době nebylo známo, zda a v jaké výši bude dodavatel společnost HostGast fakturovat žalobci náklady související se stavebními úpravami a vybavením pronajatých prostor, z obsahu spisu neplyne, že v době uvedené v žalobním bodu ad a) byly správci daně známy skutečnosti, které by mohly zakládat odůvodněnou obavu, že daň, která dosud stanovena nebyla, bude nedobytná či obtížně vymahatelná. Důkazní prostředky, o které se napadené rozhodnutí opírá, byly správcem daně opatřeny následně poté, co plátce daně nezaplatil. První úkony byly učiněny v červnu 2014 a správce daně postupně opatroval podklady v zájmu zjištění podmínek pro úhradu daně ručitelem.

Soud doplňuje, že je dodržen též předpoklad uvedený v § 109 odst. 1 zákona o tom, že žalobce v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění věděl, nebo vědět měl a mohl, že daň nebude zaplacená. Například viceprezident společnosti při jednání u správce daně uvedl, že mu bylo známo, že společnost HostGast nedisponuje finančními prostředky na úhradu svých závazků, avšak připustil, že tak dalece nedomýšlel, že se může stát, že označený subjekt nezaplatí daň uvedenou v konkrétní faktuře.

Nelze přisvědčit ani bodu ad b) o tom, že finanční orgány po plátcích nedoplatek na dani nevymáhaly. Po vyměření daně byly vydány ve dnech 9. 10. 2014 a 14. 1. 2015 exekuční příkazy na příkázání pohledávky z účtů poddlužníků (bank), u kterých měla společnost HostGast vedeny bankovní účty. Stalo se tak ještě v době před vydáním výzvy k zaplacení daně ručitelem, která je datována dne 7. 4. 2015. Vydání výzvy pro žalobce dále předcházelo zahájení insolvenčního řízení ze dne 4. 3. 2015. Úkony učiněné v exekučním řízení nasvědčují pro závěr, že vymáhání úhrady daně by bylo prokazatelně bezvýsledné a pro bezvýslednost vymožitelnosti daňového nedoplatku svědčí též skutečnost, že vůči dlužníku bylo zahájeno insolvenční řízení. Upomínka pro dlužníka by proto nic na možnosti vymoci daňový nedoplatek nezměnila. Proto podmínky pro vydání výzvy pro ručitele podle § 171 odst. 3 daňového řádu byly splněny.

Spisová dokumentace předložená soudu obsahuje výměr daně z přidané hodnoty vydaný společností HostGast, je doloženo, že daň uhrazena nebyla a jsou tu k dispozici exekuční příkazy na příkázání pohledávky z účtů vedených bankami. Nelze přisvědčit žalobnímu tvrzení o tom, že přístup správce daně k vymožení daňového nedoplatku na plátcích byl formální a liknavý, jestliže se jednalo o daň přiznanou v daňovém tvrzení společností HostGast za měsíc únor 2014 a prověřování rozhodných skutečností ve vztahu k této společnosti nastalo již 20. 3. 2014, kdy správce daně prováděl pro ten účel místní šetření

v prostorách pronajatých u žalobce, v krátkém časovém sledu následovala další místní šetření a byly opatřovány důkazní prostředky, pak v krátké době následovalo vydání exekučních příkazů, proto nelze dovodit, že správce daně nevyvinul dostatečné úsilí v zájmu zabezpečení úhrady daně daňovým dlužníkem. Pro důvody tvrzené v žalobě proto nic nebránilo tomu, aby výzva pro úhradu daně ručitelem byla vydána.

Žalobci je zapotřebí přisvědčit, že přílohou výzvy nebylo rozhodnutí o stanovení daně pro společnost HostGast. Tato vada však byla napravena v průběhu odvolacího řízení, což připouští i sám žalobce, čímž došlo k odstranění vady řízení ve smyslu § 115 odst. 1 daňového řádu. Jestliže tento předpis připouští, že odvolací orgán může v odvolacím řízení odstraňovat vady řízení, pak právě zaslání zákonem předepsané přílohy účastníku řízení je právě oním odstraněním vady řízení, která nastala v řízení před správcem daně. Tím byla procesní vada odstraněna, žalobce byl o tom prokazatelně informován a byl mu dán prostor pro vyjádření, tak jak předpokládá ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu. Nejde tu o dokazování, jak se uvádí v žalobě, ale právě o odstranění vady řízení. S touto skutečností byl žalobce obeznámen a byl mu dán prostor pro vyjádření. Náprava procesního pochybení spočívající v připojení zákonem předepsané přílohy k výzvě byla provedena v rámci odvolacího řízení, přičemž stalo se tak souladně s ustanovením § 115 odst. 1 daňového řádu.

Zásada dodržovat procesní rovnost osob zúčastněných na správě daní porušena nebyla. Předně finanční orgány nemohly již od podzimu 2013 vědět o tom, že plátce daň nezaplatí. První místní šetření vztahující se právě ke společnosti HostGast bylo učiněno 20. 3. 2014, kdy správce daně mohl poprvé zjistit, že společnost HostGast má finanční problémy. Naproti tomu žalobce sám o finanční nedostatečnosti společnosti HostGast věděl již v průběhu roku 2013, jestliže společnost řádně a včas neplatila své závazky plynoucí z nájemní smlouvy. Daňová povinnost plátce vznikla v prvním čtvrtletí roku 2014 a rozhodnutí o daňové povinnosti vydal pro tuto společnost správce daně dne 18. 6. 2014 a následně byly vydány exekuční příkazy k přikázání pohledávky na účtech žalobce u bank. Rozhodnutí o daňové povinnosti následovalo po skončení příslušného zdaňovacího období a byly po nedobrovolné úhradě daně vydány exekuční příkazy. Žalobní tvrzení o tom, že správce daně vyčkával zahájení insolvenčního řízení na společnost HostGast nemá proto oporu ve spise.

Soud podotýká, že to byl žalobce, který od roku 2013 znal ekonomickou situaci společnosti HostGast, věděl, že tato společnost své závazky vůči dodavatelům neplní a sám jednatel této společnosti při jednání, kterému byl zástupce žalobce přítomen, uvedl, že nemá dostatek finančních prostředků. Jestliže žalobce znal finanční stav společnosti HostGast, nic nebránilo využít postupu předpokládaného § 109a) odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a jako příjemce zdanitelného plnění mohl za společnost HostGast daň uhradit z takto přijatého zdanitelného plnění, aniž bylo zapotřebí vyzvat jej jako ručitele. Tím by se předešlo situaci, kdy žalobce uhradil společnosti HostGast přijaté plnění i s daní z přidané hodnoty, kterou však plátce daně neodvedl.

Z časového sledu jednotlivých úkonů provedených v průběhu řízení nelze proto přisvědčit žalobnímu tvrzení o tom, že správce daně vyčkával na zahájení insolvenčního řízení na daňového dlužníka, aby nebyl povinen prokazovat podmínky podle § 171 odst. 3 daňového řádu. Protože z prve uvedených důvodů nelze postup správce daně označit jako vyčkávání na zahájení insolvenčního řízení, neshledal soud v přístupu správce daně při vymáhání zaplacení daňového nedoplatku ručitelem zneužití práva správcem daně.

Jestliže byla daň nejprve vyměřena plátcí a vůči plátcí byla úhrada této daně vymáhána na základě exekučních příkazů a teprve následně byl k úhradě vyzván daňový ručitel, nebylo v projednávané věci postupováno v rozporu se základní zásadou daňového řízení o procesní rovnosti osob na řízení zúčastněných.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že podmínky pro uložení povinnosti uhradit daň ručiteli podle § 109 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty byly splněny. Ustanovení § 171 odst. 1 a 3 daňového řádu byla rovněž dodržena a náprava vady řízení nastala v průběhu odvolacího řízení v souladu s požadavky podle § 115 odst. 1 a 2 daňového řádu.

Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s prve uvedenými právními předpisy.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 26. října 2016

JUDr. Věra B a l e j o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Soukupová